

pogrešanega kraljeviča. Poglejte ga in pozdravite ga kot kralja Vesele dežele!»

V tem trenutku stopi mladi kralj naprej na balkon, oblečen v kraljevo obleko, s krono, posejano z biseri, na glavi, toda bosonog. Ko ga ljudstvo zagleda in vidi, da ima v resnici zlate prste, je bilo polno veselja in ga je pozdravljalo z oglušujočimi pozdravi.

Ko prime Najlepšo za roko in jo postavi poleg sebe, vpije množica kakor en glas: »Naj živi dolgo kralj Zlatoprst! Dolgo naj živi njegova izvoljena nevesta, lepo dete Kukavica!«

Tako je zopet zavladala radost v Veseli deželi. Lahko ste prepričani, da je bil sedaj na veliki dan, ko se je Najlepša poročila z novim kraljem, stari prvi minister jako srečen, še bolj pa pazljiv. Povabila je poslal vsem sosednim vilam. Prvo povabilo je bilo naslovljeno celo na hudobno vilo, tako da ni imela nobenega povoda več, da bi kovala še nadalje spletke in nakane.

Deček in solnce.

Dobro jutro, solnček!
Kje si se mudil,
da tako si pozno
čez goré prilil?

Ali teti luni
tam si krajšal čas,
ali k zlatim valčkom
morskim šel si v vas?

„K zlatim valčkom morskim
nisem stopil v vas;
tudi k teti luni
ne za kratek čas.

V daljnem kraju rože
prelepó cvetó,
so pri njih ostali
žarki za goró.

Tam iskal sem žarkov,
skupaj sem jih zbral;
da ustrežem tebi,
sem ti jih poslal.

Ne zameri, deček,
da sem se zamudil,
saj zato pozneje
si se ti prebudil!“

Srečko Kosovel.

